

Rapport til Fagpressen om kompetansestøtte

Jan Storø

Årets Fortellingens kraft ble arrangert 18. – 20. september 2024. Jeg har vært på konferansen én gang tidligere, i 2022. Rent organisatorisk var konferansen bygget opp på samme måte i år.

Jeg prioriterte presentasjoner som hadde med film, skriving og intervjuer å gjøre. Flere av dem var interessante, mens et par av dem var relativt «lette».

Her nevner jeg noen av de beste.

Lori Hinnant og Vasilisa Stepanenko fortalte om prosessen med å lage dokumentaren «20 days in Mariupol» og Rune Denstad Langlo om sin metode i arbeidet med en dokumentar om Harald Henden. Alle tre var opptatt av forholdet mellom ulike dynamikker som står i et spenningsforhold til hverandre, som det store versus det lille og fortid versus nåtid.

Under temaet intervjuer fortalte Rikke Hyldgaard relativt om å gjøre sin kilde til forteller. Her var det nyttige grep, ikke minst fordi journalisten/dokumentaristen kan gå i den fella det vil være å bare tenke på seg selv som den fortellende. Ved å tenke på kilden som forteller, utvides området for hva kilden kan bidra med.

Christian Lupsas presentasjon om konfliktrevet fortelling var også interessant. Han tematiserte blant annet forskjellen på å søke konfliktstoff versus å søke sammenhenger.

Bronwen Dickey snakket interessant om «Å snakke til fremmede», og om «Den vanskelige slutten».

Jeg likte også godt Aysun Kurumahmuts presentasjon «Hvordan fortelle sanne og nære historier uten å være tilstede»: Hun la spesielt vekt på betydningen av å strekke ut en hånd til folk i konfliktområder ved å tilby dem å få fortelle sin historier – uten selv å reise til konfliktområdet. Hun viste konkret hva som kan gjøres fra «hjemmebasen».